Entia st supnalia qa conectuntr essiatr cu gratia supnali: gº dato si dia Entia poibilia conectuntr cu Deo supnali erunt supnalia.

Resp. ngº ans. et ad essius probem dico n. qm qq conexionem cu Ente supnali sufficere ad constituendum supnalitatem: nam carentia gratiae et odium Dei conectuntur essiatr cu Deo et gratia, et tn n. st Entia supnalia. Creatura vº poibiles sunt conectuntr transcendentalr cu Deo tamqm cum suo fine et Auctore nae et sunt illa q. conectuntur essiatr cu Deo tamqm Auctore gratiae essiali st supnales mo supra explicato.

Arg. 3º ordo nalis e nobilior orde supnali: gº Deus det ee Ens nale, siqd det ee ordinis nobilioris. Ostendit ans. qa ordo supnalis dicit rnem ad subiectum, n. vº ordo nalis. Resp. ngº ans. et eius probem. nam ut iam diximus, ordo supnalis neq sumitur cum ordinem 1um rnem neq 2um e rnius ad subiectum. et si et rnius adhuc ee nobilior propter gradum supnalitatis excellentiorem aliter amor Dei supnalis eet ignobilior amore Dei nali et Lux supnalis eet deterior Luce nali, qd n. e dicendum. Quod vº denr accia supnalia q. dicant ordem ad subiectum nihil obstat ut n. sint nobiliora accentibus nalibus q. et rnunt subiectum. Unde hic sunt det comparari nale cu supnali: et sic subia supnaturalis e nobilior nali, et accens supnale nobilius nali.

V. Sit poibilis subia realis creata supernalis?

Pro complemento huius disputationis Quaeres tandem utrum et poibilis sit admittenda subia realis complecto supernaturalis.

Hanc aptr: Cl. Martina Cl. Vazqz Valent. Aegidio Be canus Herice et alii DD. Pr 1° ex illo generali fun= ito, quo admittenda tali subia nulla urgt repugna: g. n̄ ē deneganda Diuina Perna. 2° qa de facto datur subiā modalis supnalis, qlis ē Unio Hypostatica: g. n̄ ē prebilis cur n̄ admitteretur subiā supnalis realis.

Pr 3° qa d. facto datur accns reale supnale: g. et n̄ ē prebilis dabitur subiā realis supnalis. Pr 4° qa Deus pot facere subiam perfectiorem qualitate ex aiā et gratia sanctificante supnali. item perfectiorem cognitivo ex illa et lumine gloria, cum hae qualitates sint finitae. sed talis subiā, q superaret his qualitatis eēt supnalis sicq deberetur illi gratia sanctificans: g. —

Oppositam sntam tenent Cl. Thom. Cl. J. Cl. Vazq. Cl. Lasotus Cl. Suar. Oviedo Arr et plures alii qs allegat et sequitur Cl. J. L. n° 465. Pr qa Persa 1° subiā ordinis hūni ē hō v. pars hōis: g. et subiā or= dinis diuini erit Deus v. pars Dei, qd aperte repugnat. Pr mgr aiā, qa unio et subsistia huna ē ordis huni, et tn n̄ e hō.

Resp. sed ē pars hōis. Pr imprimis subsistiam n̄ eē pem hōis physice. nam Verbum Diuinum assumpsit hoem physice n̄ do subsistiam hunam: g. hac n̄ ē pars essentialis hōis physice sumpti.

Praeterea hoc argum v. nihil prat, v. multum. nam si prat bem subiam ordinis huni, sit modalem (qlis ē Unio et subsistia) eē hoem v. pem hōis: g. et oīs subiā modalis supnalis erit pars Dei q pōsu sit Infero: g. Unio hypostica n̄ ē subiā modalis supnalis: et prob hoc euidenter qa per adversarios oīs subiā ordis huni v. est hō v. pars hōis:

Ex q. inferunt: g° ad subia ordis Divini q̄ e Deus q̄ pars Dei:
implicat igr Unio hypostica supnalis qa sltt eet pars Dei.
Sed in facto admittitr ab adversariis Unio hypostica ordis
Divini qn sit pars Dei: g° et ē possibili admittetr subia realis
supnalis sc ordis Divini, qn sit Deus q̄ pars illius. Praete-
rea accia supnalia realia n sit Deus, neq pars illius: g° neq
subia realis supnalis.

Arg. 2° sit amor in nobis dicatr hu-
manus n u° ho, in Deo sn amor Divinus e Deus ipse: g° sit
accia supnalia n dicantr Deus, attamen subia supnalis erit
Deus. R. ngo itiam, qa Amor Divinus Deo e Deus, qa e Ens a
se, Infinitus &c. At u° illa subia supnalis eet creata et de-
pendens a Deo, solq diceretr ordis Divini q participatem sicut
dicitr Unio hypostica et gratia sanctificans q qm hoes fi-
unt Divinae sortes nae &c.

Arg. 3° n e possibilis subia naris ex-
istens: g° neq subia supnalis. R. ngo itiam, q n valet,
sicut n valet hoc — impossibile e accens naris existens:
g° et impossibile e accens supnale —; et rao huius e, qa
implicat aliq creura, q ex ui sua existie sit indepens
et inanichilabilis a Deo, q̄lis eet creura q naris existens
qm Divina ompa n poet anichilare aliqd manerent ex-
tra illius dominium: At u° illa creura supnalis adhuc eet
depens a Deo q eam poet destruere. sicut ē facto e depens
Unio hypostica et gratia sanctificans, qa hoc gratum sup-
nalitu n ita elevat creuras ut eas faciat indepentes
a Deo, ut pet &c.

Arg. 4° impossibilis e creura principalis ope-
rativa miraculor: g° et impossibilis e subia supnalis.
R. 1° cum Ripalda et Corr ngo ant. R. 2°.

Rx 2º. ngt etiam, qa opperari miracula principatu e in uertere ordinem na qd n manet intra spheram creaturae sed creatoris. Ver hac responsio sp patitur instiam. et ideo melius Rx 3º. qa Xª coem sum, et mrobacoem clarum operao miraculor principati adducta e a Xpo Dno in argu sua diuinitatis Xª illud dixit Joa– operibus credite – et n e qd sit in sacra pagina Cª subiam supnalem.–

Neq dicas, d facto humanitem Xpi Dni fuisse opperativam miraculor principatu, qa humas sola erat instrium, et n ca principalis miraculor, q a diuinite patrabantr: et Vnio hypostatica et fuit opperativa miraculor propter intimam deiunctioem subsistia Dna, q sp erat ca principalis prodigior, ut tradunt poiter Thri.–

Arg. 5º. hus supnales si infusi essent debiti illi subia, sigd illi eent connales: gº illi ab initio uenirent, et d. egriter hus eent uitales, qd e cotra coem sn.am Rx illam subiam supnalem n indigere habitus dictis, qa hus supnales solu infunduntr ad eleuandum subiam de se incapacem ad eliciendum actus supnales, qbus n foret illa subia supnalis, q a se erat potens producere actus supnales.–

Pater Ripalda admittit qd tales hus poent ee uitales, d illi subia prouenirent ab intrico, qa ut ait, bn pot ee una qlas uitalis ru unicus et n ru alterius, ut pat in pota uidendi, q e uitalis ru pra, n uº ru mia, qa pra uenit ab intrico, mia uº ab extrico.–

Arg. 6º. impossibilis e subia, q na sua postulet vnioem hypostaticam ad Diuinum Vbum: item subia q stare poit sine subsistia reali ab illa dnte se et sola uirtualiter a na: gº dicta subia q sit supnalis. Rx ngt etiam dicta rao e q ad possibilitem talis subie poni, qa repugnat qd subsistia diuina

Contineatur tamen effectus in virtute unius Creaturæ, et sit talis substantia postulans a natura divina: quod ἐxigentia non datur in substantia supernaturali. =

Quo ad possibilitatem alterius substantiæ et est dicenda ratio: quia stari unam naturam tripliciter substantia realiter distincta inter se et sit virtualiter ab ipsa natura, cum ipsum misterium Sanctissimæ Trinitatis. nam propter infinitam capacitatem et eminentiam Naturæ divinæ sit illa potest stari talibus substantiis. quod sane implicat in Creaturis, ne admittatur aliud misterium Trinitatis, et detur natura una in essentia et trina in personis. =

Adde quod ista sequela non admittuntur ex eo quod sit facto detur substantia supernaturalis modalis, quæ est unio hypostatica. Præterea in opinione quæ tenet Deum esse substantiam naturalem et non sequitur quod sit possibilis una substantia naturalis, quæ postulet unionem hypostaticam ad Divinum Verbum. Et quod sit una in essentia et trina in personis: quod neque sit hoc admittetur, ex eo quod possibilis sit substantia supernaturalis realis. =

Cum 7º datur substantia supernaturalis foret alter filius Dei. sed hoc implicat. quod Respondeo negando maj., quia ad filiationem naturalem Dei requiritur communicatio eiusdem naturæ divinæ numero et illum quam non haberet illa Creatura, sicut esset Creata, et dependens. quo dependentia non datur in Filiatione Divina naturali. Imo nec huic substantiæ supernaturali deberetur filiatio Dei accidentalis, et adoptiva, sicut gratia sanctificans, ut iam declaro. =

V Substantia supernaturalis necessario esset natura sua grata Deo?

Dico I. Relictis aliis sententiis in his duobus principiis nititur ad negandum substantiam supernaturalem: primum est, quia si talis

Subiā nariō exiret na sua grata Deo, et consegnter deberetur illi natr visio Beata qd aperte repugnat creaturæ. Quum consitu e, qa talis subiā supnalis exiret na sua impeccabilis, qd et implicat. Sed utrumq cuntum n e tam firmum, ut credit S. Lusitanus. =

Non 1um: qa subiā supnalis n eet nariō na sua grata Deo et consegnter neq na sua postularet visiōem Beatam. qd sic ostendo. qa in gre supnāli eet illa subiā adeo imperfecta, ut n postularet gratiam sanctificantem natr. nam ut ipse eet supnālis, sat erat qd poet producere aus Fidei & Spei & Stiæ a se infusa. qui aus n requirunt nariō gratiam sanctificantem. et sic licet n heret illam supmam excelliam gratiæ n ideo desineret ee supnalis. qd pt qa hus Fidei Divinæ et Spei st supnales et tn n requirunt nariō gratiam sanctificantem, ut pet in pecatore qui sine gratia tales hus supnales conservat =

Replic. 1o. huic subiæ supnali deberetur nariō gratia et Gloria. Dno negt asumptum. qa licet talis subiā eet in orde supnali n illi deberentr nariō oia aicia ordinis supnalis. sicut neq oi subiæ nali debentr oia aicia ordis nalis, ut e manifestum. =

Urg. hæc subiā eet in orde gratiæ, et illa conexa: gr illam poet in se exigere. Dno negt: tiam qa et una gratia e conexa c alia et tn aliam in se n exigit, hus Fidei in pecatore e conexus c gratia et tn n requirit gratiam cum sic perseverat in pecato. Unus Angelus e conexus c alio, et tn alium negt producere natr. =

Replic. 2o. oi hoi debentr aicia ordis humi: gr et illi subiæ deberentr oia aicia ordis Divini, et consequenter illi deberetur gratia sanctifans. Dno 1o. negando ans;

Gratia hoi n deent vta actia ordis sumi se ordis nalis, qq
scia q se infusa, q e indebita hoi abse dubio. =

Pr. 2o vgo etiam, diria rao e, qa
ordo humus e spes infima, et magis destiata. et sic qdqd
convenit spei, dlet et convenire indiuis. At vo ordo divinus e
magis gencius et indeterminatus, sigd comprendit Deum et Creaturas
substiam et actia. Et sic oes subia nali n conveniunt
vta actia ordinis nalis, ita neq oes subia supnales deent
vta actia ordis supnalis. =

Respdet 3o. saltem subia q aus Fidei
et Spei natu posset disponi ad gratiam sanctificantem:
go gratia natu illi deberet, sigd oes subia pot natu reci=
pere accens ad qd natu pot disponi. Haec instia
S. Lis e levis momenti. Pr. sn illam subiam sup
nalem sol fore capacem aus supnalium scia q se infuse
qq q qm dum non disponeretur ad gratiam. et hoc sat
erat ut illa subia eet supnalis, sigd fa. scdm eius S.
Lcal conexio c scia q se infusa sufficit ad constituendu
rem supnale. =

Praeterea sit admittamus qd illa subia
eet capax aum Fidei et Spei, adhuc sn dicimus hoc aus
in eo eventu n fore dispositivos natu ad Gratiam sanctifican-
tem sed tm obiatu. Sicut eid. S. L. admittit e possibili
unam mam capacem unius sm fa, qm sol natu posset
recipere, sit alias obiatu recipere posset; go sic e possi-
bili illi aus Fidei, et Spei eet conales subia supnali
n vo Gratia qm Deus n teneret alligare se aui Fidei,
et Spei: et sic isti aus eent diria rois ab hac q e gra-
to danti in hac dispone et orde rer. =

Rns adhuc et facto fa. conn

Jam
In. aus Fidei et Spei n. st meritorii gratiae & Gloriae,
nisi informentr p hum caritatis. Nam illi aus sine ca-
rite st dati mortui jxa illud Appostoli 1.a ad Chorin.
13 — si habuero oem Fidem ita ut montes transferam
caritatem autem non habuero nihil sum. — Unde si
huic subia n. deesset hus caritatis, et n. deesset gratia
q illum hum comitatr. Sed deberent tm hus Fidei et
Spei q st separabiles a caritate ac prins et a gratia.
Unde illa subia sola apposceret iunctio ex aia, et hus Fi-
dei & Spei.

V subia supnalis eet na sua Beata:

Ex dictis facile deducitr ratio negiua 3 Ce. Dig. et aliis
& V. Car qa illa subia sola eet apposcens iunctio ex ista et
hus Fidei: g.o n. eet na sua videns Deum: sicut illud agtum
ex ista, et hus Fidei natle n. e videns Deum.

Inst 1.o Si illa subia natle n. videret
Deum attn poet illum videre natle: et ostendo hoc. qa poet
natle elicere aum Fidei q natle disponeret ad gram et tand
gloriam. Et ngo instiam 1.o qa agtum ex ista et hus Fidei n. de-
beret natle Vio D. 2.o qa in sta Patria et visiois Beatae
n. debr Fides natle: g.o et in sta Via et Fidei n. debr debr Vio
Bea natle. 3.o et principaliter qa aus Fidei posa, et a se n. e
dispositio ad gratiam et gloriam nisi in hoc orde rex, et ex
spiali promissioe Divina.

Resp. illa subia eet in orde supnali: g.o
illi deberet Vio Bea supnalis. Et ngo Dtiam: qa et hum in-
tria Dgentia, et secreta cordium st in eod orde natli 3 Angelo:

Et tn' n' dētr Angelo cognitio talium rer: gº subia illa su-
bia foret in orde supnali. n' illi deberet Gloria supnalis. =

Inst. 2º Subia ordn nalis ē capax om-
nium rer nalium: gº et subia supnalis erit capax oium
acciūm supnalium, et consequenter Vis. Beā. R. disting. ans. su-
bia nalis ē capax oium acciūm nalium in facto transeat,
in posibili: neg. ans. et pet ab exemplo, qa xᵉ. eoēm insᵗᵃ·ᵐ
posibilis ē unā lᵒ capax unius tm' Vtis subialis. Deinde
posibilis ē illius capax unius tm' aūs et destractus ad unam
tm' oosium: gº subia poterit dari una subia supnalis destracta
tm' ad aus Fidei, et n' ad aus Charitis cui annexa ē gra
et consequenter Gloria, et sic in facto aūs Fidei sint dispositiones
ad gratiam pōter Divinam promissionem in posibili n' disponerent
ad gratiam, qa poet deficere talis promissio. =

Inst. 3º illa subia haberet actum vitalem, et
supnalem, sed hac sic duo requisita ad efficiendum natᵃˡᵉ Visionem
Beām: gº talis subia natᵃ eet videns Deum. R. et actum cum
hu Fidei ee vitalem, et constitutum in orde supnali. et tn' na-
tᵃ ut sic nequit efficere V. Beām. qa ad hanc requiritur gra
cui debeatur Lumen Gloriæ: gº subia illa subia supnalis q' solo
aequalaret diuturno ex actu, et hu Fidei, n' efficeret conaturalem Visi-
onem Beām. =

Inst. 4º illa subia eet perfectior actu et Lumine
Gloria; sed huic conato debet conatᵃˡᵉ Visio B.: gº et illi subia.
R. neg. conseqm, qa conatio alicuius effectus n' se gerit ex maiori
perfectione cā. sed a peculiari connexione cum illo. et pet qa Ange-
lus ē perfectior, et tn' n' pōt producere alium Angelum, et visionem.
Deinde Angelus ē perfectior actu huius, et Lumine Gloria. et tn'
Angelus natᵃ n' pōt producere Visionem B. sicut illam produce-
re pōt actus huius cum Lumine Gloria. =

Inst 5.º ideo Sltz noster illus negt gdicere natlr visiōem B. qa ē natlis. Sd ille illus foret supnalis: gº poet gdicere visiōem B. ngd Miy qa tn̄ poet illus ēē supnalis, et tn̄ adhuc ei n̄ deberetr viō B. qa haberet talem supnalitem, n̄ige q Sltz apponeret illus et hūi Fidei et Spei qa n̄ deretr conatlr viō B. Thōi merito dicunt nostram illum si foret supnalis poe videre Deum natlr, qa aliunde hābat oia requisita, sicqd deeacer vn alia capace gratia, cui et facto gmissa ē gratia.

Inst 6.º ille illus ēēt vn eod orde 9 Deo: gº poet illum natlr videre. Ngd stiam. 1.º qa ēt 9iunctum ex illa, et hūi Fidei ēēt vn eod orde supnali 9 Deo, et n̄ poet illum tn̄ natlr videre. 2.º qa si Deus ē subia nālis, ut ptes existimant, ē vn eod orde nali 9 nostro illu: et tn̄ noster illus n̄ pot Deum natlr videre: gº Sltz ille illus supnalis ēēt vn eod orde cum Deo, illum natlr n̄ poet videre.

V illa subia supernālis ēēt nā sua impecabilis?

R. negē 9 M. S. Molina, Reg. et alios. Cr qa illa subia Sltz ēēt capax hūium Fidei et Spei reg. ptia sua ple infusa: Sd hi hūs supnales n̄ excludunt peccām. ut ē cōe: gº tn̄ pot ēē subia supnalis, n̄ tn̄ impecabilis. Praeterea ptes postularet gr̄iam sanctificantem, adhuc poet peccare saltem venialitr, sicqd gratia 9patitur 9 venialibus: gº ~~etc~~.

Inst 6.º illa subia Sltz poet peccare antequm se disueret vn stu gr̄iae et gloriae, atn̄ n̄ poet peccare posqm ēēt 9stuta vn his statibus qa essialitr repugnant 9 peccato: gº subia supnalis nā sua ēēt impeccabilis. Ngd stiam qa iam admittitr vn argo qd subia supnalis aliqn̄ poet peccare, gd

Quod sat e ad nostrum intentum.

Praeterea illa Subia adhuc in statu gratiae poet venialiter peccare, ut de facto contigit: g. ante non erat impeccabilis. et sic qd de facto Christus q̄ hu Fidei et Spei supernalis peccat mortaliter; et tales hus de facto sunt dispositiones ad gloriam, et gratiam: g. a fortiori poet peccare q̄ hibus q̄ n̄ eent dispositiones ad gratiam.

Inst. 2º illa Subia eet Sancta q̄ q̄ se supernaliter q̄ sanctitatem accentalem superaddam: g. eet impeccabilis. q̄ negt ans qa ut illa Subia eet supernalis n̄ erat narium qd foret sancta sat en erat qd aequalleret diuncto ex istu et hu Fidei q̄ Sua q̄ se infusa ut eet supernalis. adde quod si foret sancta q̄ gratiam superaddam adhuc poet venialiter peccare ut e cōe. imo et mortaliter ut tenet Lezius et Sallas sigt xdl. pos tolli peccum mortalle n̄ rugnat statui q̄ gratia ex n̄a sua, sz ex lege dina ordinaria.

Inst 3º aus ves illius Subiae eent supernales. sigt procederent a pcpio supernali: g. n̄ poent ee peccaminosi. q̄ 1º q̄ Conc. sigt talem Subiam poe peccare q̄ peccum purae omissionis q̄ omissio q̄ n̄ sit supernalis (ut docet id Rigg.) sequaer qd illa ~~omissio~~ Subia peccaret q̄ aum nalem q̄ poet oriri a pcpio supernali.

q̄ 2º adhuc talem subiam poe peccare q̄ culpam comissionis sz q̄ aus nales, nam pcpium supernale q̄ sit eminenter nale, poet et producere aus nales ut pates affirmant a actibus supernalibus a qq producuntur spes memorativae nales, et sic illi aus nales peccosi eent indiferentes ut procederent a pcpio nali q̄ supernali.

Resp. Sust. ao q̄ producerent tales aus eet intrice supernalis; q̄ n̄ eet indiferens, sz immediate agita

Et agens á Deo supernali: q. talis actio foret peccãa, et Deus concurreret ad illam speciali tamen cū [illegible] qd n̄ ē dicen-dum, & implicaret qd supra supernalis foret peccãa.—

Et repugnare Deum concurrere ad actionem malam supernalem: q. Deus ēē perf. cū [illegible] peccati. [illegible] cū talis actio agens liber, et concurrens ad [illegible] malu. et consequenter Deus [illegible] concurreret ad actionem huius creaturæ tamquam cū [illegible]. Vel melius dico [illegible] hanc dubiam ppe pe-ccare [illegible] conciliaris, et tunc [illegible] hoc argum de actione supernali q peccatum [illegible] n̄ [illegible] concursum [illegible] actionis. Et [illegible] illam dubiam [illegible] ppe [illegible] peccare; qd satis ē ad verificandum nostram actionem.—

finis

Trac. 2us.

De Subiã, & Accente.

Disp. I.

De disiõe Entis in Subi= ãm & Accens

Sect. I

V ista diuisio sit adæquata?

Quæres 1.° utrum diuisio Entis in Subiam et Accens sit adæqta. Rdo affirmatiue cum communi. Prob. 1.° rõe, qa õe Ens aut existit per se aut in alio; si existit per se ē Subia; si existit in alio ē Accens: g.° diuisio ē adæqta. Prob. 2.° ex authoritate Aristis qui ait — Eorum q̃ sunt quædam sunt in subio, quædam in subio nõ sunt — idest quædam sunt Accia et quædam Subia. Prob. 3.° qa talis diuisio fit in membra contraria. Et ostendo hoc qa existere per se et existere in alio sunt virtualiter contraria; sed qn diuisio fit in membra contraria est adæquata: g.° ~~...~~ .

Arg. 1º mi Subia neq. st Subia neq. accia: g.º divisio n. e adaqta. ostendis ans, qa modi dent ee extra suas realites. et 9segnter n. st Subia sicut sue realites. Deinde n. st accia qa idtifant, et faciunt unum p. se 9 ipsis Subiis: Subia vº n. faciunt unum p. se 9 accente: g.º mi Subia neq Subia neq acia st, ac p. 9ns n. includunt in divisione assignata.

Ante resolutem huius argi Ndte 1º aliquos ee mos Subia q. spectant ad illius integritem, in rone 9ductiis effiua; qles st aces 9ductiue Subia q. in ani hnº st Subiales qa faciunt unum p. se 9 sto Subiali in rone totius Physici, seu integralis qles st uniones Subiales: tand in rone Supposi, qlis e Subsistia. Ndte 2º alios ee mos Subia q. n. ptinet ad illius integritem. qa adueniunt ipsi Subia iam in suo ee p. 9lete 9stituta, vg. Ubi, qntitas, duratio, relas ... qbus ita consideratis

Ad argum ngo ans, et disquendo illius pbem sic: mi Subia q. ptinent ad illius integritem, et n. adueniunt ipsi Subia iam in suo ee 9stute, st Subia, 9do ans: q. n. ptinent ad illius integritem st Subia ngo ans, Unde nullus datur mus q. n. sit Subialis et accialis. si en efficit unum p. se, et 9plet Subiam in roe Subia e Subialis: si efficit unum p. accens, et n. illam 9plet Subiato, e accens, et 9segnter divisio e adaqta.

Arg. 2º ad crenua Angeli vg neq e Subia si qd ptinet ad pntum accentis neq e accens si qd n. inhaeret in Subio imo e indepens ab illo, et tu talis do e Ens reale: g. datur aliqt Ens qd neq sit Subia neq accens. Ngo mi, nam talis ad [χº Coem hnºam] e Subistia si sumatr in orde ad trium, idem Angelum qm effiue 9stituit, et 9 q. efficit unum p. se:

Si vero ao sumatr in orde ad agens e accens Logium extrinsecum, sicqualem ei aduenit in suo ee distincto, et illud solu extrinsece denominat. =

Neg. Pri: Ao qtenus est via antecedit trium: q. n. pot illum distruere. Pr. adem solu antecedere suum trium in priorite a q, q n tollit omnimodam identitatem in duratione reali, imo neq. ratis, q prioritas ab aliis vocatr Originis. Conde. q. Ir. Adam sic falsi ao Creiua n. constituit trium in facto ee, sed solu in fieri et ad rem nri subiectis sufficit q. constituat subiectum in fieri, sicqd fieri tri e ipse trius solu in esse imperfecto, et incoato. =

Inst. solu ao creatiua accentis, neq. e subia neq. accens: et ostendis haec qa talis ao efficit unum per se cum accente, et meante illo dependet a subo ac proinde n. e subia: Praeterea n. e accens, qa e independentia ab ipso subo: q. Ao Creiua accentis n. comprehendir in divisione supra assignata. Neg. ant, et ad illius probationem dico talem actionem phyce qm loge sumptam ee accens: e enim accens Logum qtenus denoiat agens cui aduenit in suo ee distincto. et e accens phycum qtenus efficit unum per se cum tro acciali phyco et licet sit independentia a subo immediate tamen meate dependet ab illo qtenus identificatr cum accente, qd dicit dependentiam a subo, ut infra explicabimus in nro Eucharistico acciali. =

Arg. 3o. n. here contrarium et ee susceptiuum contrarietatem sunt entitates reales, et tn n. sunt subiae qa cum sint eius species deent manere extra illam, sicqd species sunt diversae a suis rebus: deinde n. sunt accia cum n. distinguantur ab ipsa subia: q. divisio n. e adaequata. Dist. maj. Prim. minoris, n. sunt subia mater, et identice, neg. formaliter et Loge, conceditur min: nam si ille proprietates sumantr mater sunt ipsa met subia, q mater per suam enti=

Entitatem è capax suscipiendi contraria: si u.° tales effectus sumantur Logicè et formaliter sunt quidam negationes, idest non repugnantia ad suscipiendum contraria: et hoc modo sunt effectus subiectae, scilicet Logicè, seu negativè, et consequenter sunt accidentia, Logicè.

Arg. 4.° directa contrahentes substantiam completam sunt entia realia, et tamen non sunt substantiae, siquidem manent extra rationem communem substantiae: deinde non sunt accidentia, quia includuntur in ipsa substantia contracta, illamque formaliter constituunt: ergo datur entia, quae neque sunt substantiam, neque accidens.

Resp. negando 1.am propositionem minoris. 1.° quia iuxta nostram sententiam negantem distinctiones positivas tales directa includuntur formaliter in ipsa substantia completa, et solum illam contrahunt per maiorem expressionem conceptuum et consequenter sunt ipsa substantia. Resp. 2.° et in opinione concedentium illas, veritas esse substantias incompletas, et ideo manere extra rationem communem substantiae completae quia positio solum fit per illum conceptum, quo apprehenduntur tales directa incompleta constituentes substantiam completam, illamque ultimo constituant, ideo sunt substantiae, sicut est ipse gradus communis, quem contrahunt, et constituunt.

Arg. 5.° ista denominationes esse visum, cognitum, amatum neque sunt substantiae neque accidens, et tamen sunt entia realia: ergo divisio non est adaequata. Resp. negando maiorem quia tales denominationes sunt accidentales si sumantur pro formis denominantibus accidentalibus, quales sunt visio, cognitio, et amor in creatis: si u.° sumantur pro subiectis denominatis erunt tales, qualia fuerint subiecta.

Arg. 6.° modus Eucharisticus neque est substantia, neque accidens: et ostendo hoc, quia talis modus efficit unum per se cum quantitate accidentali et consequenter non est substantia; deinde reddit ipsam quantitatem Eucharisticam independentem à subiecto: ergo non est accidens, et consequenter talis modus neque est substantia, neque accidens. Solutione huius argumenti, Opres 2.°